

«Mitja salvació ens la juguem a Osca, és la final de les finals»

Natalio subratlla la «importància» dels tres punts a l'Alcoraz, en un partit que tot i no ser «definitiu» pot «marcar el futur» del Llagostera

Natalio Lorenzo celebra un dels cinc gols que ha marcat aquesta temporada amb la samarreta blaugrana.

GIRONA | C.R.

A tocar dels 32 anys, Natalio Lorenzo les ha vist de tots els colors. Li ha tocat viure anys plàcids, temporades emocionants i moments més complicats. De tots ells, ha après que el millor és prendre-s'ho amb calma i tenir el cap fred. Per això mateix, veient que el Llagostera no se n'acaba de sortir i que el temps s'esgota, és el primer que no perd la paciència i que s'encomana de l'ambient «positiu» que encara regna a Palamós. Fitxat al mercat d'hivern per

esperonar l'equip, ha necessitat només 13 aparicions per compartir el pitxitxi gràcies als seus 5 gols. Diu estar ben «content» amb els seus números, però ell avantposa el bé del col·lectiu. És aquí on assenyala en vermell el proper compromís: aquest dissabte, a Osca, toca guanyar sí o sí. Ell hi creu i té l'«esperança» que els blaugrana encara no han dit l'última paraula. Sumar els tres punts a l'Alcoraz és una prioritat perquè tot i que no serà «definitiu», la d'aquest cap de setmana és «la final de les finals».

L'Osca, el pitjor local de la categoria, és dissetè i amb 39 punts (els mateixos que el Mallorca) marca la barrera la salvació. Natalio té molt clar que per aferrar-se a la permanència, toca guanyar d'una vegada per totes a fora. «S'ha de tenir esperança. És el partit. Una autèntica final. Ens pot marcar el futur. No serà definitiu, però si guanyem tornem a entrar de ple en la lluita per salvar-nos. No podem fallar i amb el de Palamós no ens arriba, pel que toca canviar el xip i guanyar a fora, on cada cop hi estem més a prop i mereixent més, però la sort no ens està acompanyant», valora. Afegeix el de Canals que «els nostres números lluny de casa no són bons» però recorda que a l'Osca «li passa el mateix a casa. Això ens pot donar un cop de mà. Hem d'anar allà a fer el nostre partit. Només així podrem tenir opcions».

Té molt clar també que tot i la delicada situació al vestidor encara no hi han entrat els «nervis», quelcom que pot jugar al seu favor en aquest tram final. «Hi ha d'altres equips, com el Ponferradina, que mai havien estat en descens i ara hi han caigut. No imagino ni com deuen estar. Nosaltres estem acostumats i tinc molt clar que si sortim d'allà, ja no hi tornarem a caure». Són 6 punts respecte la salvació, una distància que «des del vestidor no veiem massa lluny. Són dos partits. Si els guanyem, estarem allà. A més, hi ha molts enfrontaments directes que ens poden ajudar», valora.

Diu estar «molt content» en l'aspecte personal per la «confiança» que li ha donat Oriol Alsina i pels 5 gols que ha

marcat fins ara. «Em trobo a gust, m'he adaptat ràpid i per a qualsevol davanter, marcar sempre és important. Visc del gol i en ocasions he estat afortunat, però fins i tot n'hauria pogut marcar algun més. Espero seguir així», confessa. I també diu la seva sobre Juan Antonio Anquela, ara entrenador de l'Oscà i amb el qual va coincidir al Numància: «És un molt bon tècnic, molt intens, que treu un gran rendiment dels seus futbolistes. Un home molt dedicat, que potser viu massa la seva professió. En tinc un bon record».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2016/04/26/mitja-salvacio-juguem-oscaes-final/779799.html?utm_source=rss